Cea mai bună gimnastă a R. Cehoslovace

Cea mai bună gimnastă din R. Cehoslovacă este fără îndoială Eva Vechtova. Ea a evoluat în fața publicului bucureștean cu prilejul întâlnirii de gimnastică dintre reprezentativele feminine ale Republicii Populare Române și Republicii Cehoslovace, întâlnire desfășurată în vara anului 1950 la București.

Ea a început să practice această disciplină sportivă foarte de vreme. Tatăl ei care era deasemeni un gimnast foarte bun și a făcut parte din reprezentativa de gimnastică a R. Cehoslovace, a acordat o grijă deosebită pregătirii fiicei sale în această disciplină.

In copilărie, Eva Vechtova a urmat cursurile unei școli de balet și gimnastică ritmică, astfel că atunci când a început să practice gimnastica de concurs, ea avea o pregătire temeinică.

Eva Vechtova a înregistrat primul ei succes în anul 1948, în cadrul unui concurs de gimnastică rezervat junioarelor, clasându-se pe locul doi dintr'un lot de 500 de concurente. Acest concurs a constituit de altfel un examen al gradului ei de pregătire și a făcut-o să se dedice definitiv gimnasticii.

Rezultatele nu au întârziat să se arate. In cursul anului următor, în cadrul campionatului de gimnastică al R. Cehoslovace rezervat junioarelor, Eva Vechtova s'a clasat pe locul întâi. In urma acestui rezultat, ea a fost introdusă în lotul de gimnastică al R. Cehoslovace, în cadrul căruia a avut ocazia să-și desăvârșească forma datorită antrenamentelor metodice, sfaturilor și îndrumărilor date de antrenori. Fiind o elevă sârguincioasă și cu multă voință, Vechtova reușește să atingă o formă foarte bună. Ca urmare, ea este introdusă în reprezentativa feminină de gimnastică a R. Cehoslovace pentru întâlnirea internațională cu reprezentativa R.P.R., desfășurată la București. In cadrul acestei întâlniri, ea s'a clasat pe locul doi.

In anul 1950, Eva Vechtova devine studentă la Institutul de Cultură Fizică din Praga. O cotitură importantă în activitatea sa sportivă au însemnat întrecerile din cadrul concursurilor universitare desfășurate la Praga cu prilejul Congresului U.I.S. din acelaș an, la care au participat și gimnastele sovietice.

Având o bună pregătire fizică datorită școlii de balet, ea a putut să-și însușească mai ușor minunatele metode de antrenament ale gimnastelor sovietice.

In întâlnirea internațională cu Franța din 1951, Eva Vechtova a ocupat locul întâi, iar în întâlnirea cu reprezentativa R.P. Bulgaria ea s'a clasat pe locul doi. In cadrul Jocurilor Mondiale Universitare desfășurate la Berlin, ea a avut prilejul să-și controleze gradul de pregătire în raport cu celelalte concurente străine. Vechtova a trecut cu succes și acest examen.

Anul acesta, Eva Vechtova a făcut parte din echipa feminină de gimnastică a R. Cehoslovace care a participat la Jocurile Olimpice dela Helsinki. Dintre concurentele cehoslovace, ea a avut cea mai bună comportare. Pe echipe, reprezentativa R. Cehoslovace s'a clasat pe locul trei, cucerind medalia de bronz.

Totul ne îndeamnă să credem că succesele de până acum sunt numai un început, deoarece Eva Vechtova a împlinit abia 20 ani.

Campionatele de decatlon și pentatlon ale R. P. Polone

In localitatea Poznan din R. P. Polonă s'au desfășurat de curând campionatele țării la probele de decatlon și pentatlon. Cu tot timpul nefavorabil, la aceste întreceri a participat un număr foarte mare de concurenți și concurente.

La probele de decatlon, cel mai bine s'a prezentat atletul Krzyzanowski (Spojnia Gdansk), care a reușit de altfel să cucerească titlul de campion al R. P. Polone, totalizând 5937 puncte. Dintre rezultatele înregistrate de el notăm pe cel dela 110 m. garduri: 15,0 sec. și disc: 41,21 m.

La proba de pentatlon, titlul de campioană a R. P. Polone a fost cucerit de atleta Minicka (Budowlani Poznan), care s'a prezentat foarte bine pregătită și s'a clasat pe primul loc la majoritatea disciplinelor. Ea a totalizat un număr de 2.995 puncte, performanță care constitue un nou record al R. P. Polone. Iată rezultatele înregistrate de ea: săritura în înălțime — 1,38 m.; 200 m. — 26,2 sec.; 80 m. garduri — 12,8 sec.; săritura în lungime — 5,33 m.; greutate — 10,59 m.

Cu patru runde înainte de sfârșit

Saltsjösbaden, localitatea balneară din apropierea orașului Stockholm, a mai cunoscut și în anul 1948 un turneu de șah asemănător celui care se desfășoară acum aici. Singura deosebire este aceea că atunci concursul se disputa în plin sezon de vilegiatură, la Grand-Hotel. Dar acum e toamnă, plaja e pustie și după cum relatează ziarele, prea puțini sunt aceia care iau loc în trenul electric care leagă Saltsjösbaden de Stockholm.

Amatorii de șah din lumea întreagă, care în momentul de față urmăresc cu încordare întrecerea dela Stockholm, se află sub impresia minunatelor performanțe repurtate de reprezentanții sovietici și în primul rând de fruntașul clasamentului, marele maestru Alexandr Kotov. Marele maestru Alexandr Kotov a luat conducerea din prima rundă. In momentul de față, când turneul se apropie de sfârșit, el are $2^1/_2$ puncte avans. Trebue arătat că marele maestru sovietic joacă partidele cu o deosebită inventivitate și cu o mare voință de victorie. Concurenții săi principali au fost șahiștii sovietici Petrosian, Gheller și Taimanov.

Petrosian și Taimanov sunt, alături de Kotov, singurii neînvinși dintre toți participanții turneului. Gheller a pierdut în runda XVI-a o partidă net câștigată la Szabo (în criză de timp) și are acum un număr egal de puncte pierdute cu Taimanov (5). Petrosian și Szabo au câte $5^1/_2$ puncte pierdute. Și-a îmbunătățit simțitor poziția în clasament maestrul sovietic Averbach. In ultimele patru partide, el a înscris $3^1/_2$ puncte și acum este doar la $^1/_2$ punct de Petrosian și Szabo, având 6 puncte pierdute. Averbach are o partidă întreruptă cu Gligoric. (cu 2 pioni în plus), pe care probabil o va câștiga, astfel că șahistului jugoslav îi rămân puține șanse de calificare. Pe punctul de a ieși din lupta pentru primele cinci locuri se află și marele maestru suedez Stahlberg, care are în momentul de față 7 puncte pierdute.

Care sunt pe hârtie șansele fruntașilor clasamentului, înaintea ultimelor runde? Kotov nu mai poate pierde în nici un caz primul loc, dar are de jucat două partide deosebit de importante, nu atât pentru el, cât pentru următorii clasați. Este vorba de întâlnirile sale cu Szabo și Taimanov în rundele a XVIII-a și respectiv a XX-a. In runda XIX-a, Kotov joacă cu Barcza, iar în ultima rundă cu Steiner. Pentru a avea asigurat primul loc, i-ar fi suficient să remizeze toate cele patru întâlniri. Dar așa ceva nu stă în obiceiul marelui maestru sovietic.

Petrosian — deși pe locul II în momentul de față, cu $11^1/_2$ puncte din 16 partide — este dezavantajat de faptul că în ultima rundă e liber. El mai are deci de jucat doar trei partide, cu Steiner, Eliskases și Stoltz. Pentru calificare, este suficient să obțină două puncte, mai ales că concurentul său principal, Szabo, are de jucat cu Kotov și Taimanov, apoi cu Steiner și în ultima rundă cu Eliskases. Gheller întâlnește astăzi pe Taimanov, apoi în ordine pe Steiner, Eliskases și Stoltz, iar Taimanov va mai juca cu Szabo, Kotov și Barcza.

După părerea noastră, pentru locul 5 (poate cel mai disputat într'un concurs de acest fel) vor lupta Szabo și Averbach și într'o măsură mult mai mică Gligoric și Stahlberg. Averbach joacă cu Prins, Unzicher, Golombek și Pilnik. In mod normal, el poate pierde $^1/_2$, maximum 1 punct. Gligoric întâlnește în ordine pe Wade, Pachman, Matanovici și Sanchez, iar Stahlberg în întâlnirile cu Eliskases, Stoltz și Vaitonis poate realiza $2^1/_2$ puncte. Din înșiruirea sumară a șanselor concurenților se poate totuși vedea că Averbach și Szabo luptă în mod practic cu cele mai mari posibilități pentru calificare.

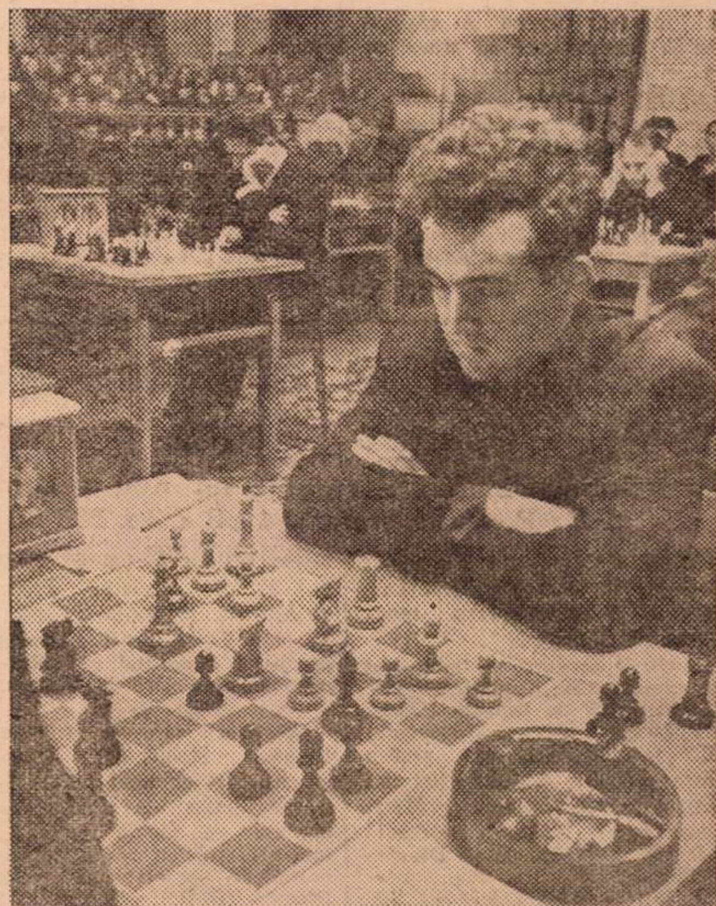
Fiecare turneu de șah își are totdeauna curiozitățile sale. Astfel, cum foarte spiritual arată marele maestru sovietic Salo Flohr într'un reportaj publicat în revista „Ogoniok", există șahiști care „nu știu să piardă". Pentru ei, vina înfrângerii o poartă fie spectatorii, fie partenerul, fie sănătatea, în niciun caz propria persoană. Din această categorie face parte argentinianul Pilnik. El motivează pierderea sa la Gheller prin faptul că în timpul jocului era cât pe aci să leșine. In schimb, americanul Steiner primește cu foarte multă seninătate înfrângerile. S'a obișnuit... Notăm că Steiner a făcut parte din cei 32 jucători cărora Alehin le-a dat la Chicago, în 1932, un simultan de partide oarbe.

Unzicker a fost foarte bine dispus după ce a pierdut partida cu Taimanov. Explicația e următoarea: după cum am mai scris, sorții au înșiruit dela nr. 6-11 pe Stahlberg, Petrosian, Gheller, Szabo, Kotov și Taimanov. Concurenții străini au numit această porțiune a tabelei de concurs „aleea morții"(?!). Unzicker a parcurs „aleea" acumulând doar $1^1/_2$ puncte. Era foarte fericit că a scăpat. Greul rămăsese în urmă...

Cu patru runde înainte de sfârșitul acestui mare turneu, iubitorii de șah din țara noastră așteaptă probabil un pronostic. Să-l reproducem pe cel cu care marele maestru Flohr și-a încheiat reportajul din revista „Ogoniok":

La Stockholm buletinul meteorologic șahist arată timp frumos și soare. Totul va fi în ordine!".

V. CHIOSE

Campionul Leningradului, maestrul Marc Taimanov

Milioane de oameni sovietici practică turismul

In cursul acestui sezon, Moscova a fost vizitată de numeroși turiști, petroliști din Bacu, mineri din Donbas, metalurgiști din Ural, învățători din Stalingrad, Iacuția, Altai. Aceștia au vizitat monumentele arhitecturale din capitală, muzeele, expozițiile și clădirile înalte, palatele subterane ale metropolitanului, au făcut excursii pe canalul „Moscova".

Turismul a devenit unul din mijloacele de odihnă cele mai preferate de oamenii muncii din Țara Sovietică. In vara aceasta, în călătorii și excursii au participat peste 3.000.000 de oameni.

Turiștii sovietici acordă deosebit interes itinerariului transcaucazian care trece prin Gori, Tbilisi, Batum și alte localități unde și-a petrecut primii ani de viață și de activitate revoluționară I. V. Stalin.

Pedagogi și studenți vizitează regiunile marilor construcții ale comunismului. Profesorii de biologie vizitează orașul Miciurinsc, unde fac cunoștință cu roadele activității marelui transformator al naturii. Profesorii de limbă și literatură rusă călătoresc prin locurile pe unde a trăit Pușchin.

Tinerii fac excursii prin Caucaz, Crimeea, Uralul de Sud și prin alte regiuni. Mii de turiști și-au petrecut vara în excursii prin regiunea Subcarpatică, în republicile baltice și din Asia Centrală. (Agerpres)

Sportul titoist, unealtă a imperialismului american

Pe zi ce trece, Jugoslavia titoistă capătă tot mai mult aspectul unui lagăr militar. Dacă lucrul acesta înseamnă pentru oamenii muncii din Jugoslavia suferință, foame și mizerie, în schimb călăul Tito e cum nu se poate mai mulțumit. Prea supusa slugă a imperialiștilor nu știe ce metode să mai găsească pentru a grăbi transformarea complectă a țării într'o bază războinică agresivă a cotropitorilor americani.

„Idila" americano-titoistă are rădăcini adânci și capătă din ce în ce forme tot mai concrete. Jugoslavia este deseori punctul terminus al multor călătorii de „inspecție" întreprinse de diplomații și împuterniciții americani. Inceputul l-au făcut solii așa zisei delegații „economice" a reprezentanților marilor trusturi de peste Ocean ca „Sanony Wacum Oil", „Pan-American Airways" sau „General Electric". Au urmat apoi vizitele de „curtoazie" ale generalilor americani Adelman și Olmstad, după care au sosit pe rând Nash, ministrul adjunct al apărării din Statele Unite, Franck Pace, ministrul de război al S.U.A., și în sfârșit, foarte recent, vice-amiralul Cassady, comandantul forțelor maritime americane din Marea Mediterană. Dar, în cursul lunii Septembrie, o persoană și mai „distinsă" a fost oaspetele Jugoslaviei. Este vorba de ministrul de externe britanic Eden, neîntrecut sforar al politicii „atomice", care a ținut să-și petreacă... luna de miere pe țărmul Dalmației, sau în munții împăduriți ai Herțegovinei.

Și în timp ce Tito se pleca până la pământ în fața mult așteptaților săi musafiri, neștiind ce să mai facă pentru a le intra în voie și pălăvrăgind despre prietenie și colaborare, revista britanică „Economist" scria cu vădit cinism următoarele: *„Cândva Tito va deveni probabil cauza unui război în Balcani... Washingtonul s'a fixat asupra Jugoslaviei, care va juca rolul unei Coree în Balcani"*.

Comentariile sunt într'adevăr de prisos!

Nu e întâmplător deci că insistențele repetate ale imperialiștilor americani pe lângă guvernul fascist dela Belgrad au avut o influență nefastă asupra tuturor domeniilor de activitate din Jugoslavia. Și cum e și normal, nici sportul nu a scăpat neatins. Banda spionilor și asasinilor tito-fasciști nu precupețește niciun efort ca să pună pe picior de război mișcarea sportivă din Jugoslavia și să accelereze măsurile în vederea pregătirii tineretului jugoslav drept carne de tun. Titoiștii șantajează într'un mod josnic dragostea tineretului pentru sport, folosind pe scară largă organizațiile sportive drept cuiburi ale întreținerii isteriei războinice și ale ațâțărilor șovine.

Lucrul acesta se vede limpede din așa zisa rezoluție „cu privire la situația și sarcinile culturii fizice din Jugoslavia" a comitetului central al partidului titoist. Din întreaga rezoluție reiese clar intenția titoiștilor de a pregăti tineretul pentru război. Aceasta este și explicația dispozițiunilor partidului titoist luate în vederea sporirii la maximum a orelor de cultură fizică în școli și facultăți. Numai că înmulțirea orelor de cultură fizică se traduce de fapt prin accelerarea pregătirii militare și paramilitare. In școli a luat naștere organizația fascistă militaristă „Partizan", iar pentru elevii de vârstă mai mică a fost reînviată organizația engleză ultra reacționară „Scouts-boys" (cercetași).

Specialiștii militari americani care au inundat Jugoslavia au întocmit un program larg pentru organizația paramilitară a tineretului. Incepând dela 14 ani, întreg tineretul jugoslav este supus obligațiilor paramilitare. In acest scop, au fost scoase de sub tipar mai bine de 60 de manuale „tehnice", care nu sunt de fapt decât reeditarea cărților criminale ale organizației fasciste „Hitler-jugend".

Desigur, americanii nu sunt deloc dispuși să lase colonia lor jugoslavă în urmă cu fascizarea...

Intreg sportul jugoslav oglindește fidel „modul de viață american" importat pe scară largă de Tito. Nici o manifestație sportivă cu caracter mai restrâns sau mai larg nu se termină în liniște, ci deobicei bătaia sau scandalul încheie orice întrecere sportivă. Deseori, competițiile sportive prilejuesc deșănțate manifestații fasciste, așa cum s'a petrecut spre exemplu la Zagreb, la matchul de fotbal Dinamo Zagreb — Steaua Roșie din Belgrad, când o bandă de fasciști a cântat în tribună cântece ale ustașilor (ustașii, în frunte cu Pavelici, au fost mercenarii lui Hitler în cel de al doilea război mondial).

La Scoplje, cu prilejul unui match de fotbal, au fost eliminați depe teren... o treime din jucători, iar la Split scandalul produs în timpul întâlnirii dintre „Haiduc" și „Steaua Roșie" a luat proporții atât de mari, încât presa nu l-a mai putut trece sub tăcere. Titoiștii au spus atunci de formă că vor lua o serie de „măsuri", dar de fapt au continuat să ațâțe asemenea manifestări.

Tito și banda sa de spioni negociază cu nerușinare viața și sângele tineretului jugoslav. Acesta însă nu vrea să accepte soarta tragică ce i se rezervă. Sunt numeroase fapte care arată că tineretul jugoslav luptă împotriva planurilor asasine care se urzesc împotriva lui. Astfel, organizațiile paramilitare titoiste sunt sabotate în mod organizat. In regiunea Dalmației, în 239 de sate nu au putut fi constituite nici 5% din organizațiile fasciste propuse. In județul Dencovăț, peste 2.200 tineri săteni nu s'au prezentat la exercițiile paramilitare, iar la Split 1.695 tineri au refuzat să se înscrie în așa zisa organizație a tineretului popular.

Iată fapte care demască încă odată pe Tito ca un adevărat călău și asasin, odios poporului jugoslav asuprit, ca și tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume.